

Žalm 92

Jak dobré slavit Pána

Ženeva 1562

1. Jak dob-ré sla - vit Pá - na! Tvé jmé-no, Nej - vyš - ší, hlas har - fy nej -
- čis - ší chce sla - vit zpě - vem zrá - na. Dnem, no - cí bu - du zpí - vat, tvoú
mi-lost zvě-sto - vat, tvoú prav-du zvy - šo - vat a tvo - je jmé - no vzý - vat.

2. Když o tvých skutcích zpívám, v nich potěšení mám,
tvou slávu poznávám, na dílo tvé se dívám.
Kdo myšlení tvé chápe a v hloubku proniká?
V kom bázeň nevzniká a bláhově netápe?
3. Jsou mnozí bezbožníci, co tebe neznají,
bez tebe vzrůstají zákona přestupníci.
Tvá moc však, Hospodine, je všecky rozptýlí,
tvůj soud se nemýlí a nepřítel tvůj zhyne.
4. Mne ale pozdvihuješ a zkrápíš olejem,
tak v milování svém tu milost naplňuješ:
že mne před zlými chráníš, kdo na mne číhali,
těm, kdo se zdvihali, že v jejich pýše bráníš.
5. Spravedliví zde tvoji jak palma pokvetou,
jak cedry pevní jsou, v tvém domě věrně stojí.
I v stáří ještě mají květ, sílu, ovoce,
z nich každý hlásat chce, že svatost Pána znají.

Sl. Radechovská

: